

ABONAMENTUL.

Un an 120 cor. (60 lei)

1/2 an 60 „ (30 lei)

1/4 an 30 „ (15 lei)

O lună 10 „ (5 lei)

Un nr. 50 fil. (25 bani)

Unirea

INSERTIUNI.

Un sir garmond:
odată C. 1'50 a doua
și a treia oară C. 1'20

Manuscrite sunt a se
trimite la Redacția
„UNIRII” Blaj

Ziar național — apare în fiecare zi de lucru.

Orfelinatul din Blaj.

Un episcop francez P. S. S. Julien, a fost încredințat anul trecut, în toamnă, cu o misiune, în Statele Unite ale Americii de Nord. Incântat de ceea ce a văzut acolo, și dorind ca astfel de lucruri să se poată vedea și în alte părți, își publică în broșură impresiile. Constată, că biserica catolică e înfloritoare, și una dintre principalele promotoare ale idealismului american. Diezele sunt foarte bine înzestrate cu de toate, și au o mulțime de așezăminte: cu cât are episcopul mai multe venituri, cu atât și numărul și proporția așezămintelor e mai impunătoare.

Eparhia de Chicago trece între cele cu venituri mai mari. Arhiepiscopul Mundelein arătat, unde sunt plasate veniturile. Instituția cea mai însemnată e orfelinatul Sfânta Maria, situat la 30 mile de reședința vlădiciei, pe un teren de 500 hectare. Locul, casa și instalația au costat 2 milioane de dolari, deci peste 5 milioane lei. Având două părți separate, pentru băieți și fete. În orfelinat sunt adăpostiți 1000 de orfani. Așa de bine sunt instalați și aprovizionați, încât numai orfani nu se pot numi. Refectoarele, sălile de studiu, dormitoarele, atelierile sunt superioare celor mai de seamă instituții franceze, similare. Dacă stai de vorbă cu copiii, pe fața nici unuia nu poți observa o singură trăsătură de mizerie trecută sau prezentă, ori de grijă pentru viitor: toți au pe buze fericitul suris copilăresc. Călugărițele, cari poartă gospodăria casei, au intrat pe deplin în spiritul casei, al cărei scop e să facă pe acești mici, să-și uite că ei sunt orfani ori părăsiți.

Citind aceste lucruri, gândul meu zboară la opera mare, ce vrea să o înăptuească noul mitropolit al Blajului. Venitele lui sunt mult mai modeste decât ale colegului său din Chicago: nevoile orfanilor noștri vor fi însă mult mai mari ca cele ale Americoanilor. Sfânta

Mitropolie a Blajului, arhieriei și preoții, se poate mândri, că a muncit și a jertfit pentru neamul său atâta cât nimeni altii, din sângele său, și puține sunt locurile, chiar la cele mai culte popoare, cari socotind proporția puterilor, să se pot fali cu atâta capital și jertfă. Mirenii noștri, cari nu aveau nici un amestec în conducerea treburilor bisericești, au fost totdeauna pe deplin convinși, că la Blaj e cea mai cinstită muncă, și sfânta Mitropolie lasă între marii ctitori ai culturii naționale pe Ramonțian alături de Șuluțiu, pe Dănușiu și Ursu alături de Vancea, pe badea Gheorghe și Frâncu alături de Mihályi. Aceiași vor rămâne oamenii noștri și în viitor, când Blajul va putea să muncească și mai liber pe călea lui. Ungurii luaseră la ei o parte din fundațiuni, și le administrau fără să dea nici o socoteală. Acestea vor trebui aduse la mâna oamenilor, cărora le-au fost încredințate, și cinstea acestor mâini învățate cu muncă desinteresată, va aduce noi titluri de glorie micii noastre Rome.

Oamenii, al căror suflet e legat de Blaj, se gândesc să facă din acest târgușor un oraș însemnat, un fel de Oxford al școlilor românești. Cei ce au primit educația în acest orașel, sunt datori să răsplătească acest lucru. Cu cât înaintezi în vârstă, și ai văzut mai multe centre de felul Blajului, cu atât și se aprinde mai mult dragostea față de el. Oamenii, cari își dau seamă de situația creată neamului prin liberarea Ardealului, cei ce prețuiesc adevărata cultură românească și creștină, vor sări cu toată inima la ridicarea acestui centru, e chiar dacă biserica unită va fi persecutată, și văzută cu ochii răi ai autorului COD din „Viitorul” dela 27 Iunie 1919, căruia nu putem înțelege, cum de i-a permis cenzura astfel de insulte, și cum de a putut apărea un astfel de articol în foaia partidului dela putere, doar și Ardealul e în România, și la Alba-Iulia s'au proclamat altfel de principii, decât acelea, cari puteau fi nesocotite în vechiul regat.

Mitropolitul Vasile, înțelegând glasul vremii, vrea să facă, în tocmă ca și colegul său american, din orfelinat instituția cea mai de seamă. Să-i stăm într'ajutor, mai ales noi, cari cunoaștem și iubim din toată inima

Blajul. Din orfelinat vor crește oameni așa de folositori neamului, încât ne vom socoti achitați, cel puțin în parte, pentru educația, ce am primit-o.

Dr. Ioan Bălan.

SITUAȚIA.

„Incidentul Român”. — Criza de guvern. — Basarabia nu mai e în discuție. — Aliții nu mai tratează cu Bela Kuhn. — Predarea Kaizerului.

În sfârșit orizontul politic începe a se lumina. Plecarea dlui Ionel C. Brătianu din Paris a avut darul de-a atrage atenția tuturor asupra dreptelor noastre revendicări și a da explicații liniștitoare unor hotăriri de ale Consiliului suprem, ce păreau primejdioase pentru noi. Presa franceză întreagă numește această plecare:

„Incidentul Român”,

care, deși mai puțin sgomotos, nu este de mai mică importanță decât cel italian și ar putea avea urmări fatale pentru pretenția României cu Franța. De aceea presa franceză mai face odată pomelnicul „cadourilor supărătoare” cu cari ne-au gratificat cei mari, provocând acest incident.

Dintre acestea cel mai primejdios — după declarațiile dlui Brătianu chiar — este faimoasa

Protecția minorităților,

impusă Poloniei în tratatul recent, care va servi de model și tratatelor cu România. Sârbia și Cehoslovacia. „Sunt constrâns a părăsi puterea — declară d. Brătianu ziarului Le Matin” — nu din pricina problemelor Banatului și Basarabiei, care sunt încă chestiuni nerezolvite. Dar plec, pentru că sum convins, că România nu va putea accepta clausele cu privire la minorități, cari vor limita suveranitatea ei și care se vor introduce în tratatul cu Austria”. — De fapt

Basarabia

nu mai e problemă. Nici nu a fost pus dl Brătianu se „discute” cu Maklakoff această chestie, ci i-s'au cerut câteva simple deslușiri; iar cererea boierilor renegați Krupenski și Svints — cari își tem averile de radicala reformă agrară română — de-a fi ascultați și ei a fost respinsă a limine.

Banatul

însă în parte e pierdut. Deja și dl Brătianu se impacă cu cedarea unei părți din Torontal, deși problema aceasta încă nu e rezolvată și se speră o soluție cât de cât acceptabilă pentru noi.

Pe lângă toată ameliorarea aceasta în situația României, celelalte jigniri ce mai rămân sunt destul de mari, pentruca dl Brătianu să declare, că

Guvernul actual nu va semna pacea.

Dacă consiliul ce se va ținea după sosirea la București a dlui Maniu ar hotărî totuș semnarea atunci formarea unui guvern național e sigură și nu mai poate fi vorba de simplă remaniere a celui actual.

Punctul de vedere românesc a triumfat și în chestia lui

Bela Kuhn.

Consiliul suprem a recunoscut, ca imposibil orice aranjament cu guvernul lui Bela Kuhn și a hotărît să menție blocusul pentru Ungaria. E trist, că consiliului îi trebuie

atâta timp și atâtea boacâne comise, pentruca să ia o hotărâre așa de firească.

Predarea Kaizerului este al doilea eveniment, care — după România — ține încordată atenția lumii politice. Germania se opune. În rugăciunea rânduită pe ziua de doliu: 6 Iulie, se spune, că aceasta ar însemna jertfrea singurului lucru ce a mai rămas poporului german: onoarea. *Hindenburg și Bethmann-Holweg* reclamă pentru sine responsabilitatea. *Anglia* însă — ceilalți aliați nu — ține cu încăpăținare la judecarea Kaizerului pe pământ englez.

Comunicat oficial. 5 Iulie. De către rău voitori s'au răspândit în public svonuri alarmante relative la operațiile trupelor noastre pe fronturile de vest și est, că o Divizie română ar fi fost distrusă de unguri și Cota Ghina și Cetatea-Albă ar fi în mâinile bolșevicilor.

Marele Cartier Gen. dă cea mai formală *desmăntire* acestor svonuri tedențioase. Pe ambele fronturi, în afară de obișnuitul schimb de focuri între patrule, și câteva neînsemnate încercări de trecere ale ungarilor peste Tisa, care au fost respinse toate, nici o operație nu a avut loc.

Marele Cartier Gen.

Extras din ordonanța Nr. 21 și 25 (modificată).

1. Vor fi considerați ca infractori;

a) Acei cari fără rea credință prin localuri publice gări, trenuri, pe străzi, etc., vor comunica, colporta, comentă în orice chip, știri fie adevărate, fie imaginare, sau păreri relative la operațiunile de războiu, situația și dislocarea trupelor, dispozițiunile autorităților militare, sau orice chestiune privitoare la armata română.

2. Această infracțiune se va judeca și condamna de pretori în prima și ultima instanță, cu închisoare până la un an și cu amendă până la 2000 Lei.

Când faptele de mai sus se vor fi săvârșit în scopul de a spiona, sau trada, se aplică pedepsele prevăzute de legile penale în vigoare în timp de războiu.

„Tageblatt“

din Sibiu aduce, în nrul de Sâmbătă, un articol foarte judicios din peana dlui dr. Carol Wolff, un foarte reputat bărbat al sașilor. Dsa, în articolul „Elektrische Ueberlandzentralen für die Landwirtschaft“ cu provocare la Pomerania din Prusia, arată foloasele enorme ce le-ar avea economia noastră națională din înființarea de centrale electrice, cari ar cuprinde în rețeaua lor toate comunele mai mari. Curentul electric nu s'ar folosi, în cazul acesta, numai pentru luminat, ci și pentru executarea a foarte multor lucrări economice. Dsa proiectează șese centrale electrice, anume: în Sibiu, Sebeș, Mediaș, Sighișoara, Reghin și Bistrița.

Aceste centrale ar prevedea cu electricitate toate satele din apropierea lor. Aceste sate le și înșiră. Ia în combinație mai ales satele în cari sunt însoțiri Raiffeisen. Cuprinde însă și satele mai mari românești.

Planul dlui Wolff e foarte ingenios. Precum reiese din articolul dsale n'ar fi departe de realizare. Institutele financiare săgești și „Albina“ au și hotărât deja înființarea unei societăți pe acții numită: „Siebenbürger Elektrizitätswerk-Aktiengesellschaft“. Aceste bănci au și garantat subscrierea unui capital de trei milioane, pe care în caz de lipsă îl vor ridica și la zece milioane.

Iniințarea acestei societăți s'a hotărât pare-mi-se, încă pe vremuri, în Ungaria veche. Numai așa se poate explica, participarea alor cinci bănci săgești și numai a uneia românești. Chestiunea dl Wolff o aduce din nou la suprafață. Numai cât acum ar trebui pus punctul pe alt i, nu pe cel vechiu. Concursul confrăților sași e prețios din toate punctele de vedere. Nu ne ridicăm împotriva acestui concurs, dimpotrivă îl cerem. Dar am dori o corectare, reclamată de vremile schimbate, anume: ca precăderea, atât în cele financiare, cât și în conducerea intelectuală, s'o aibă statul.

E vorbă de o problemă, care înfăptuită ar produce rezultate uimitoare în întreaga economie noastră națională (agricultură, industria mare și mică). Inițiativa particulară, condusă de considerații utilitariste, pierde adeseori din vedere interesele obștești. Particularismul, indiferent că e profesat de o grupare financiară, ori de una etnică, e primejdios intereselor mari și generale ale statului. De aceea trebuie, după putință, redus, ori și exclus, când e vorbă de pro-

bleme, cari ating interese așa de mari și de vitale, nu numai ale unei fracțiuni etnice, ci ale întregului nostru stat.

Respectăm capabilitățile, și pe cele financiare și pe cele de organizare ale confrăților sași, dar să ne permită să ne ridicăm împotriva unui exclusivism ce s'ar manifesta în probleme așa de cardinale, ca cea suslovată de dl Wolff.

(ps)

Calendarul Germaniei.

»Le Journal« din Paris dă un program de activitate, din care se vede ce are de făcut de acuma încolo orgoli-oasa Germanie.

In zece zile: Să evacueze Șlesvigul.

In 15 zile se evacueze Prusia Orientală.

In 5 până în 7 săptămâni: să procedă la plebiscitul din Șlesvig.

Intr'o lună: să predea Alișilor pe funcționarii culpabili.

In două luni: să desarmeze fortărețele.

In trei luni: să reducă armata la 200,000 oameni.

In 4 luni: să procedeze la o nouă reducere de efective militare.

Câtă deosebire între acel »Deutschland über Alles« din 1914 și ruinele ei de astăzi! Este o dreptate, care e mai tare decât forța brută!

Conferența de pace și — România.

— Ce spune un ziar francez. —

Ziarul francez „Le Gaulois“ publică un interesant articol, intitulat „L'armistice roumaine“. Deși nu se îndoeste, că delicatele probleme ale granițelor României către Rusia, Ungaria și Sârbia vor fi tratate într'un spirit de sinceră pretenție față România,

„Cu toate acestea — continuă articolul — nu cu vorbe se va achita față de un popor care și-a mărturisit simpatia lui către Franța, cu atâta curaj și cu atâta fidelitate. A venit momentul ca să recunoaștem din tot sufletul serviciile pe care România ni le-a adus, înfruntând toate lipsurile, toate suferințele și toate sacrificiile pe care o națiune este capabilă să le suporte când se simte trădată și părăsită.

Dacă Conferința ar fi lăsat mână liberă generalilor noștri,

suntem siguri că România în clipa actuală, ar fi fost la adăpostul pericolului care o amenință prin faptul că dușmanii o încunjoară de toate părțile.

Nu ne-am cunoscut propriul nostru interes când am neglijat să încurajăm admirabila și mișcătoarea însuflețire a Românilor în favoarea noastră.

Hotărând să suspende operațiunile românești contra Ungariei, consiliul celor patru a comis o mare greșală.

Ei a compromis situația incomparabilă pe care Franța și o câștigase în România prin strălucirea geniului său intelectual și prestigiul gloriilor sale seculare.

Astăzi dar depinde numai de deciziunile ce vom lua, ca să ne mai putem recâștiga încrederea celor mai credincioși aliați ai noștri din orient“.

Bratfalău.

Cred, că între mănăstirile Arhidiecezei trebuie numărat și Bratfalău. Motivele acestei credințe sunt următoarele:

1. Insuș numele unguresc al acestei comune, *Barátfalva*, care numire arată la originea lui existența unor călugări (barát = frate, călugăr). Probabil, că numirea veche a acestui sat a fost alta, întru cât tradiția locuitorilor din comuna învecinată, Budurlău, este că satul lor a fost așezat în marginea actualului Bratfalău, pe așa numitul loc *Săliște* (accentul pe *ă*). Mutarea de azi a satului a fost provocată de o împărțire a moșiei, în urma căreia *Săliștenii* erau repartizați proprietarului din *Ida mare*, de care erau foarte departe și li mai despărția și un deal greu de trecut.

2. În hotarul Bratfalăului este un vârf de deal, care, până astăzi, se numește „la mănăstire“, unde se și găsesc urme de vase și cărămizi: dovadă de existența unor case.

3. Peste acest deal, în imediata apropiere, pe hotarul comunei Archiud, este o fântână, cu apă foarte bună de băut, ce se numește „fântâna lui Macarie“. Acest Macarie, probabil, e numele unui călugăr, care a făcut această fântână, nume atât de obișnuit între călugării orientali, și atât de rar la Români din partea locului.

4. Lacul, care pe vremuri era foarte mare, din fața dealului „la mănăstire“, arată, că și poziția era favorabilă, prin peștele lui, pentru așezarea unui locaș de călugări.

Luca Rusu.

Literatură.

Din rătăcirile lui Odiseu...

Lui Ciuvic.

Deși e lipsă de chibrite eu voi aprinde focul sacru...
 Măcar că zău călătoria azi l'a schimbat în lapte acru
 Dar vai, e vreme-atât de lungă de când pe lira n'am pus mâna,
 Ci am scurmat atâta vreme cu migăleală grea țărâna!
 La despărțire juruisem să expedez de-acum vre-un fruct
 Să fie-o cronică rimată întâiul meu umil product. —
 Fusesem zilele trecute în mic voiaj pân'la Sibiu,
 Și-am mers în calea-mi triumfală, precum ai merge'ntru'n sicriu...
 Dar am ajuns — și drumul mașter n'a fost așa fără de rod
 Liber permis pe căi ferate mă separă, vai, de norod...
 Aveam, când am plecat spre casă, bilet taman pe clasa primă
 Și'n suflet făurisem tabloul de-o măreție chiar sublimă
 Bătut de gând, aristocratic privind prin geam de plictiseală
 Voiu coborî la Blaj alene din încăperea mea de gală...
 Drept ce, beui cu un tovarăș în gară la Sibiu o bere;
 Se cuvenea doar portofelul avea de-acum și el putere...
 Mă plimb nițel să văd poporul, la urmă numai ca să urc
 N'aveam nevoie prin mulțime așa cu grabă să mă'ncurc...
 Dar vai în loc de clasa primă urcat-am în vagon de vite
 Ducând până la Copșa toate durerile ne'nchipuite...
 Ci'n urmă... — așa mă resemnasem — ce are-a face locu'n tren
 Mă linișteam în încăperea-mi că nu's cu vitele de-un gen
 Deși biletul mă'ghiontise teribil drumul ăsta'ntreg...
 Dar stai, hârtie fără rosturi, la Copșa mică-am să te dreg. —
 Am să alerg peste mulțime vociferând, ca un șacal
 Să dau la ghionturi fără milă deși nu sum în Torontal,
 Să rup la fronturi, geamantane să crepe'n cale răsturnate;
 Să văd cucoane cum se uită în urma mea înfuriate
 Cilindrele ce se întoarser' dela Sibiu căzute'n praf,
 Să urc apoi în clasa primă ca un tâlhar dornic de jaf
 Stăpân apoi pe locu-mi pacinic să cat în față pasagerii
 În absoluta conștiință a măreției și-a puterii...
 Ori cât era să-mi rup grumazii prin gloate tot mi-am rupt un loc
 Și-am ajuns în clasa primă cu fața plină de noroc...
 Cu țigareta'n geam văd unde cum vine injurând mulțimea
 Și mi-am nălțat atuncea fruntea recunoscându-mi înălțimea
 Și-am zis... ce-am zis și astăzi gândul în fumuri grele mi-se perde
 Că-i bine, frate, când ajunge și vre-un poet la creangă verde...
 Mă cugetam la viitorul, la postul nou și chiar la leafă
 Când dintr'odată din mulțime m'apucă cineva de ceafă
 „Ești ceferist?” — eu cat cu groază și nu'nțeleg a lui dispreț
 „Dar ce vreți, domnilor, cu mine?” — vagon cu vite — acum coteț?
 „Acultă, domnule, și'n grabă te litrosește de pe-aici!
 De nu ascuți ni-e tare groază, că pe fereastă ai să pici!”
 Netăm-nesăm după o luptă grozavă — fără de păreche
 Îmi pun cu grabă pălăria ce-o aruncasem pe-o ureche...
 Și din apartamentul pacinic — eșii căci nu sunt ceferist
 Și am urcat în clasa doua cu fața grea de pesimist
 Un scurt popas, și clasa doua mă părăsi și ea și's jos
 Iară permisul meu, dintâiul, era acum aproape ros
 Atât îl mai împăturasei de ore cinci de când îl am
 Căci nu sum curier de slujbă — de furie acum răcneam —
 Dar trenul gata de plecare — m'arunc nebun spre clasa treia
 Mă stăpânea o înduioșare — cum m'a jeli mâne femeia
 De-o fi să ajung cumva sub roate cu bietul meu permis de-odată
 Dar când sânt oamenii ca dracu atunci ție soartea îndurată
 Ajung într'un vagon și-acolo recunoscut și loc îmi capăt
 Și fruntea plină de sudoare pe mânecă încet mi-o scapăt
 Și-a fost minune cât de bine călătorii până la Blaj!
 Aveam tovarășă-o cucoană, care cânta cu mult curaj
 În vociferarea nemiloasă avea doi umili secundanți
 Iar eu gemeam de'nfiorare ca Prometeu legat în lanț...

Comunicat. — 7 Iulie 1919. — *Frontul de Est:* În ultimele zile bande bolșevice au încercat să treacă Nistrul în dreptul localităților Palanca, Korpano, Saharne, și Bol-Molokitz.

Au fost svărlite înapoi cu pierderi.

Frontul de est: Inamicul a încercat în repetate rânduri să treacă Tisa la Szolnok, Tisa Moartă, Tisa Roff, Lapperff, Tisa Puspoky și Fogivornol.

Intr'un singur loc, la Szolnok, unde fuseseră lăsați să treacă, li-s-au cauzat mari pierderi, fiind asvârliți pe dreapta Tisei prin un contra-atac.

Toate încercările de trecere au fost respinse.

Salariile preoților din Regat.

Cu 1 Septembrie a. c. pentru preoțimea din regat se începe o nouă eră de salarizare, care încă va ajuta în mod simțitor la traducerea în faptă a marilor reforme bisericesti, ce s'au pornit cu atâta avânt deodată cu împlinirea idealului național. Ministrul cultelor și instrucțiunii dr. C. Angelescu, apreciind greutatea traiului și munca socială și culturală a preoțimei, a propus și consiliul de miniștri a fixat salarii noi pentru întreg personalul bisericesc. Având biserica ortodoxă din regat altă organizație și alte gradații de preoți, și normele de salarizare le țin în vedere pe acestea, totuș nu sunt lipsite de interes nici pentru preoțimea noastră. De aceea le dăm și noi — după „Viitorul.”

1. *Personalul bisericilor urbane.* — Un preot paroh sau diacon, doctor sau licențiat în teologie lunar 350 Lei; Un preot paroh sau diacon, cu seminarul de gr. II lunar 250 lei; Un preot paroh sau diacon cu seminariul de gr. I. lunar 180 lei; Un preot supranumerar sau ajutor, doctor sau licențiat în teologie 300 lei; Un preot supranumerar sau ajutor de gr. II lunar 200 lei; Un preot supranumerar sau ajutor de gr. I lunar 150 lei; Un cântăreț lunar 120 lei; Un paracliser lunar 70 lei.

2. *Personalul bisericilor rurale.* — Un preot paroh, doctor sau licențiat în teologie lunar 300 lei; Un preot paroh, cu seminariul de gr. II lunar 200 lei; Un preot paroh cu semi-

narul de gr. I lunar - 150 lei; Un preot supranumerar, doctor sau licențiat lunar 250 lei; Un preot ajutător, doctor sau licențiat lunar 250 lei; Un preot supranumerar sau ajutător, cu seminariul de gr. II lunar 150 lei; Un preot supranumerar sau ajutător, cu seminariul gr. I (sau fără) lunar 120 lei; Un cântăreț practicant lunar 40 lei.

— La salariul de bază preoții și diaconii vor primi gradații de 25 la sută din 5 în 5 ani, limitându-se numărul lor la 4. Se va acorda și o gradație de merit tot de 25 la sută. Această gradație se va acorda la cel mult 15 la sută din totalitatea preoților și diaconilor cu 25 ani de serviciu și numai pentru merite deosebite.

Drepturile deja câștigate rămân valabile și se va continua cu acordare de noi gradații din 5 în 5 ani în viitor până la complectarea numărului de 4 gradații la salariile și după normele stabilite în Decretul-lege.

Informațiuni.

— **Di Ionel C. Brătianu** a sosit la București. A avut întrevederi cu colegii din guvern, iar a doua zi a fost primit în audiență de M. Sa Regele. Din declarațiile ce le-a făcut până acum reiese, că situația României la conferința de pace s'a ameliorat în chip îmbucurător.

— **Grevele din Germania** continuă. Transportul este foarte anevoios, ba în unele părți și suspendat. Guvernul e hotărât să ia măsuri energice. La Frankfurt se va proclama starea de asediu.

— **Liga bănățeană și Frăția de cruce.** Duminică în 13 Iulie vor ține un mare meeting la Târgul-Jiu. E de dorit să ia parte cât mai mulți intelectuali și țărani. Tren separat pleacă Sâmbătă dimineața din Cluj, cu joncțiunea: Cucerdea—Teiuș—Simeria. Ceice doresc să participe, se vor adresa telegrafice dlui *Dr. Liviu Ghileșan*, procuror gen. subst. în Cluj.

— **Di Iorga decorat de francezi.** Aflăm cu multă bucurie din »Neamul Românesc«, că guvernul francez, apreciind activitatea fecundă și prodigioasă a dlui N. Iorga, ca și marea sa influență în dezvoltarea și întărirea relațiilor de tot felul cât mai strânse cu Franța, a conferit dlui Iorga *ordinul Legiunii de onoare în gradul de comandor.*

După informațiunile »Neamului Românesc«, inițiativa a pornit dela însuși președintele republicii franceze.

Orice alt spor prevăzut în legea clerului afară de sporul de 25 la sută la leafa de bază pentru lipsa de pământ de cultură la parohiile rurale încețază odată cu punerea în aplicare a Decretului Lege.

3. *Personalul de control al parohiilor urbane și rurale.*

— Un revizor eparhial, salariul lunar lei 250 diurnă lei 100; Un Protoiereu salar lunar lei 450, diurnă lei 100; Un subprotoiereu salar lunar lei 200; Un copist (în cancelaria protoierii) lunar lei 120; Un servitor (în cancelaria protoierii) lunar lei 70.

Personalul de control nu primește decât gradațiile la care are drept, ca preot.

Protoierii pe timpul cât vor funcționa în această calitate vor fi supliți din oficiu de preoții din parohiile apropiate. În special de preoții ajutători, cărora li-se vor da 50 la sută din salariul titularilor, iar de rest și de gradații se vor bucura protoierii.

Insărcinatul de afaceri al Franței, d. Cambon, a remis ieri personal dlui Iorga insemnele decorației: Cordonul roșu al Legiunii.

Meritul revine de sigur muncii fără răgaz, conștiinței superioare și tuturor celorlalte mari calități ale dlui Iorga, dar onoarea se resfrânge asupra țerii și neamului întreg.

Felicitările noastre!

— **Sârbii se pregătesc să părăsească** Timișoara. Număroase trupe sârbești s'au despărțat deja din Arad. Locul lor îl vor ocupa trupe românești.

— **Duminică în 6 Iulie** a fost mare sărbătoare în Sebeșul-Săseșc. Voluntarii din regimentele Alba-Iulia și Avram Iancu au demobilizat. Au fost de față mai mulți membrii ai Cons. Dir. în frunte cu dl Iuliu Maniu. Au vorbit dnii Octavian Goga, Dr. Vlad și general Petala, stărnind însuflețire de nedescris. Voluntarii au promis, că vor contribui din toate puterile la menținerea ordinii și liniștii și vor grăbi sub arme la cel dintâi semn de chemare. Cu lacrimi în ochi s'au despărțit de ofițerii lor iubiți, depărtându-se apoi la vetrele lor.

— **Pe liniile ferate din Anatolia** s'a aflat o mare mulțime de vagoane și locomotive românești, scoase din țară de cătră nemți. Acestea toate se vor restitui în timpul cel mai scurt.

— **Di Iuliu Maniu** a plecat la București, unde va expune punctul de vedere al Ardealului, fixat în o ședință a Consiliului dirigent.

— **Tezaurul României**, care a fost dus la Moscova, în parte se află sub paza suedezilor și va fi restituit în întregime.

— **Kaizerul Wilhelm**, care se socotea în trecutul apropiat — stăpânul atotputernic al lumii, — va fi tras la răspundere pentru începerea războiului. Lloyd George a și anunțat în camera comunelor, că aliații au decis, ca el să fie judecat la Londra, de un tribunal interaliat.

— **Intre Italia și Jugoslavia** s'a fixat o nouă linie de demarcație. Jugoslavii vor trebui să evacueze Klagenfurt.

— **Odesa a fost eliberată** de bolșevici. După lupte sângeroase trupele hatmanului Grigorief au intrat în oraș, unde li-s'a făcut o primire entusiastă. Bandele complet demoralizate ale lui Rakovski au fugit.

— **Austria** renunță la unirea cu Germania.

— **Bethman Hollweg**, fostul cancelar german, a trimis conferenței de pace o scrisoare, în care cere că nu Kaizerul, ci el să fie tras la răspundere pentru purtarea războiului. În sensul constituției germane, atunci existente, cancelarul este responsabil pentru tot ce face țara.

— **Camera franceză** a aprobat propunerea consiliului de ministri referitor la demobilizare. Până la 9 August vor fi demobilizate contingentele 1907, 1908 și 1909, continuând apoi cu celelalte. La 30 Octombrie demobilizarea se va termina.

— **Dr. Ștefan Oniga** avizează colegii, cari au absolvat liceul la Blaj în anul școlastic 1908—1909, că întrunirea de zece ani, ce ar urma să se țină acum, se amână pe alte vremi mai liniștite, după ce în zilele grele de azi nime nu poate lipsi nici pe timp scurt dela datorințele ce-i incumbă.

— **Trenuri încărcate** cu mașini agricole trec zilnic din Cehoslovacia spre România veche.

— **Băile erculane** (Mehadia) au fost preluate de Consiliul dirigent și sunt în deplină funcțiune.

— **Mareșalul Boroevici** este internat în Klagenfurt. Astfel nu e adevărat svonul, că el ar conduce armatele roșii din Ungaria.

— **Sovietul maghiar** din Budapesta a decis reluarea ostilităților contra României, pe motiv că trupele române nu s'au retras.

— **Funcționarii unguri din Arad** au primit ordin dela generalul de Tournadre, care îi obligă la depunerea jurământului.

— **Prințul George de Bavaria**, nepotul lui Francisc Iosif, a intrat ca novitiu într'o mănăstire de Iezuiți, lângă Innsbruck. Prințul a declarat, că aristocrația nu mai are nimic de așteptat în viitor și că biserica singură îi mai poate păstra neatînse amintirile trecutului.

— **Hindenburg**, cu prilejul retragerii sale din armată, a adresat o telegramă președintelui Ebert, în care își ia răspunderea asupra tuturor ordinei și operațiunilor comandai supreme cu începere de la 27 Aust 1916. Astfel toate ordinele și deciziunile în legătură cu conducerea războiului luate de Kaizer au fost concepute după sfatul și deplina răspundere a lui Hindenburg. El cere să fie adusă aceasta la cunoștința guvernelor aliate.

— **Reuniunea femeilor** române din Diciosânmartin și jur vă invită cu stimă la *Petrecerea de vară împreună cu concert ce o va aranja în Diciosânmartin la 12 Iulie 1919 (ziua Sf. Apostoli Petru și Pavel)* cu concursul tinerimei și a corpului ofițerilor din Diciosânmartin și jur în sala hotelului »Carpăș«. Venitul curat este destinat în favorul fondului Reuniunii. Prețul de intrare: Locul I. 15 cor., locul II. 10 cor., stal și galerie 5 cor. de persoană. Inceputul la 8 oare seara.

Comitetul aranjator.

— **Tinerimea română** din Turda și jur, invită cu toată onoarea la *producțiunea declamatorică-teatrală*, ce o aranjează în »Pavilionul parcului orășenesc«, în 12 Iulie 1919 (ziua Ss. Ap. Petru și Pavel) la ora 3 d. a. Turda, 28 Iunie 1919. Comitetul aranjator. Prețul de intrare: de persoană 4 cor. Venitul curat e destinat pentru susținerea gazetei »Foaia Noastră«. După producțiune dans.

AVIZ.

De vânzare în Blaj o casă nouă, solidă, cu 6 odăi și toate superedificățile necesare.

Informații la ziarul nostru.
(68) 1-3

Numărul cenzurat de: AUGUSTIN POPA.

Director: ALEXANDRU CIURA.

Redactor: Ovidiu Hulea.